

Toelichting wijzigingsverordening APV Ede 2012 (behorend bij het collegevoorstel van 29 maart 2016, kenmerk 43332)

Artikel 2:10

In het vierde lid is geregeld dat het bevoegde bestuursorgaan (i.c. het college of de burgemeester) ontheffing kan verlenen voor gebruik van de weg dat niet valt onder de Wabo, namelijk wanneer het gaat om objecten die bedoeld zijn om ter plaatse blijvend te functioneren. Dat zijn bijvoorbeeld bloembakken, straatmeubilair, terrassen en dergelijke. Dit werd niet duidelijk uit de tekst van het artikel. Bij de herziening van 2015 zijn het vierde en vijfde lid aangepast om dit expliciet helder te maken.

Artikel 2:25

In januari 2015 heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: ABRvS) haar rechtspraak rond meldingsstelsels aangepast.

Beknopt samengevat komt de wijziging er op neer dat alleen een melding in de vorm van een pure mededeling niet leidt tot een appellabel besluit. In andere gevallen is dat wel het geval. Ook als er op een melding niet of slechts met een ontvangstbevestiging wordt gereageerd, wanneer sprake is van een beslissing, al is die stilzwijgend, is er sprake van een appellabel rechtsoordeel. Voor de uitspraken van de Afdeling van 14 januari 2015 zie: ECLI:NL:RVS:2015:14 (Leeuwarden-Lekkuum) en ECLI:NL:RVS:2015:36 (Stein-Elsloo).

Om de administratieve lasten voor de gemeente en de aanvrager te beperken is er toch voor gekozen om voor de eendaagse evenementen die zijn omschreven in het tweede lid te werken met een melding. Wel geldt voor het organiseren van deze evenementen dat hierbij door het college gestelde nadere regels in acht moeten worden genomen. In uitzonderlijke situaties kan de burgemeester besluiten tot het verbieden van een eendaags evenement of aanwijzingen geven waaraan de organisator zich moet houden.

Artikel 2:27 en 2:28

De vergunningplicht voor terrassen niet behorend bij een openbare inrichting is opgenomen in artikel 2:28, de aparte vergunningplicht in artikel 2:28a is hierdoor vervallen. Voor terrassen die wel deel uitmaken van een openbare inrichting is het recht om het terras te exploiteren onderdeel van de horeca-exploatievergunning.

Verder zijn in een nieuw tweede lid de eisen opgenomen waaraan leidinggevend in een horecabedrijf moeten voldoen. Deze eisen zijn opgenomen omdat de persoon van de leidinggevende van belang is voor de wijze van exploitatie van het horecabedrijf. Zo zal een leidinggevende het personeel alsmede bezoekers moeten kunnen aanspreken op hun gedrag. Hierbij zal het eigen gedrag van de leidinggevende een grote rol spelen.

Zo mag een leidinggevende niet in enig opzicht van slecht levensgedrag zijn. Als voorbeelden van slecht levensgedrag worden in ieder geval de volgende zaken beschouwd: betrokkenheid bij geweldsdelicten, witwaspraktijken, gebruik en/of handel in drugs, rijden onder invloed, discriminatie, eerdere weigering van een vergunning vanwege levensgedrag en dergelijke. In beginsel zullen gedragingen en veroordelingen die in een periode van vijf jaar voorafgaand aan het besluit hebben plaatsgevonden, worden meegenomen in de beoordeling omtrent het levensgedrag. Dit om te voorkomen dat iemand levenslang wordt achtervolgd door in het verleden gemaakte fouten. De burgemeester weigert de aanvraag voor een vergunning indien gedraging(en) en/of veroordeling(en) getuigen dat de leidinggevende van slecht levensgedrag is. Met de eis ten aanzien van levensgedrag wordt aansluiting gezocht bij de bestaande jurisprudentie en het Besluit eisen zedelijk gedrag, beiden gebaseerd op de Drank- en Horecawet. Indien er wel gedraging(en) en/of veroordeling(en) in de vijf jaar voorafgaand aan het besluit hebben plaatsgevonden, die leiden tot een beoordeling van het levensgedrag, kunnen gedragingen en/of veroordelingen langer dan vijf jaar voorafgaand aan het besluit in de beoordeling worden betrokken.

Er is daarnaast gekozen voor een leeftijdseis van 18 jaar. Er is gekozen voor een lagere leeftijdseis dan in de Drank- en Horecawet, omdat de horeca-exploatievergunning ook vereist is voor droge horeca. Een leeftijd van 18 jaar is naar oordeel van de raad minimaal vereist om een goede bedrijfsvoering te kunnen voeren met het oog op de orde in het bedrijf als ook de openbare orde en het woon- en leefklimaat. Voor openbare inrichting waar een vergunning vereist is op grond van de Drank- en Horecawet geldt (op grond van die wet) een leeftijdseis van 21 jaar.

Artikel 2:28a

De weigeringsgronden zijn aangescherpt en uitgebreid. Hierdoor is beoogd om meer aansluiting te zoeken bij de regels die gelden op basis van de Drank- en Horecawet. Zo zijn ook voor de horeca-exploitatievergunning nu eisen opgenomen die gelden voor leidinggevend (zie verder de toelichting op artikel 2:28). Voor veel openbare inrichtingen is naast de horeca-exploitatievergunning ook een drank- en horecavergunning vereist. De openbare inrichting kan in die gevallen niet geëxploiteerd worden indien één van beide ontbreekt of geweigerd of ingetrokken is. Daarom is er een nieuwe weigeringsgrond onder c opgenomen voor de gevallen waarin een benodigde drank- en horecavergunning is geweigerd of ingetrokken. De laatste nieuwe weigeringsgrond is opgenomen onder d. Deze weigeringsgrond is gelijklopend aan de weigeringsgrond voor een Drank- en Horecavergunning uit artikel 27, eerste lid sub b. van de Drank- en Horecawet. Genoemde bepaling wordt in de praktijk onder meer gebruikt bij gevallen waarin schijnconstructies worden gebruikt om een vergunning te verkrijgen, bijvoorbeeld door de inzet van stromannen. In geval van een stromanconstructie bij een alcoholverstrekkend bedrijf kan zowel de Drank- en Horecavergunning als de exploitatievergunning op dezelfde grond worden geweigerd.

Artikel 2:28b

De meeste intrekkinggronden spreken voor zich en komen tegemoet aan de eisen van de praktijk. Het is onwenselijk dat – indien een leidinggevende van slecht levensgedrag is – de drank- en horecavergunning kan worden ingetrokken maar tegelijkertijd de mogelijkheid blijft bestaan om een openbare inrichting te exploiteren waar geen alcohol wordt geschonken. Hetzelfde geldt in de situatie dat een openbare inrichting een ontoelaatbaar nadelige invloed heeft op de woon- en leefomgeving, de openbare orde, veiligheid of zedelijkheid.

Artikel 2:29

Artikel 2:29 is aangepast om duidelijk te maken dat de burgemeester voor terrassen afwijkende sluitingstijden kan vaststellen. Bij terrassen die deel uitmaken van een openbare inrichting is daarnaast expliciet bepaald dat deze kan afwijken van de sluitingstijd die voor de rest van de openbare inrichting geldt. Voor terrassen die niet horen bij een openbare inrichting is deze toevoeging overbodig: de ingevolge artikel 2:29 vastgestelde sluitingstijd geldt immers in die gevallen alleen voor het terras.

Artikel 5:24

Vanwege de nieuwe jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State is ervoor gekozen om de melding in dit artikel te vervangen voor een eenvoudige vergunning. De reden daarvoor is dat er in Ede maar weinig openbaar water is. Afgifte van dergelijke vergunningen is daarom uitzonderlijk. Voor zowel aanvragers als de gemeentelijke organisatie is het daarom duidelijker om met een eenvoudig vergunningstelsel te werken.

Artikel 6:2

Sinds 1 juli 2015 mogen buitengewoon opsporingsambtenaren enkel nog werkzaam zijn in één van de vijf domeinen (als bedoeld in de Beleidsregels Buitengewoon Opsporingsambtenaar, *Strc. 2015, 16504*). In de APV worden echter ook overtredingen strafbaar gesteld die veel beter passen bij domein II Milieu, welzijn en infrastructuur dan bij domein I Openbare ruimte. Te denken is dan bijvoorbeeld aan de artikelen 4:9a, 4:18, 5:32. Er is daarom voor gekozen om alle buitengewoon opsporingsambtenaren in dienst van de afdeling Toezicht aan te wijzen als toezichthouder voor de APV.